

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν δευτέραν Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Γ. Γιαννετᾶς

Ἐδουάρδος Μάσσων

Γεώργιος Ἀθανασίου

Ὁ Γραμματεὺς

Ν. Γ. Παγκαλάκης

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαράλλάκτως μὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν πρωτότυπον, ἐπικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 1957 διαταγὴν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Γραμματεὺς

Ν.Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 16

*Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως**

Ἀπόφαισις τῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς περὶ τῶν δύο πλοίων τοῦ Μιχαὴλ Χαρτουλάρη καὶ Γ. Καραβέλα παρὰ τοῦ πλοιάρχου Μανόλη Βούτη κατασχεθέντων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Θεωρήσασα τὴν πρόσκλησιν τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου πρὸς τοὺς κ. Β. Καποδίστριαν, Ἀ. Μαυροκορδάτον καὶ Ἐμ. Τουμπάζη ὑπ' ἀριθ. 3016 ἀπὸ τῆς 10ης Ἰουνίου 1828, ἵνα συνελθόντες εἰς Ἐπιτροπὴν κάμωσι τὰς ἀνηκούσας ἐξετάσεις περὶ διαφορῶν πλοίων κατασχεθέντων ἀπὸ τὴν γολέταν «Χελιδὼν» καὶ τὰς κανονιοφόρους διὰ τὴν ἀταξίαν τῶν ἐγγράφων των κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ Ναυάρχου Ἀ. Μιαούλη,

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ πλοιάρχου Μανόλη Βούτη ἀπὸ 1ης Ἰουνίου πρὸς τὴν Ναυτικὴν Ὑπηρεσίαν, ἐν ᾗ ἐγκλείει ἀντίγραφον τῆς διαταγῆς τοῦ Ναυάρχου Ἀ. Μιαούλη ἀπὸ 15ης Μαΐου 1828,

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ Ναυάρχου Ἀ. Μιαούλη πρὸς τὴν Ναυτικὴν Ὑπηρεσίαν ἀπὸ 6ης Ἰουνίου 1828, ἐν ᾗ ἐμπερικλείει τὴν πρὸς αὐτὸν ἀναφορὰν τοῦ Μ. Βούτη, πλοιάρχου τῆς γολέτας «Χελιδὼν ος», τῆς αὐτῆς ἡμέρας, δι' ἧς ἀναφέρει τὴν κατάσχεσιν τῶν πλοίων τοῦ Χαρτουλάρη, Καραβέλα καὶ ἄλλων δύο,

Θεωρήσασα καὶ τὰ ἀντίγραφα τῶν ἐρωταποκρίσεων τοῦ Μ. Χαρτουλάρη καὶ Γ.

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Γεν. Γραμμ. φ. 135.

Καραβέλα γενομένων ἐν Πόρῳ τὴν 12 καὶ 13 τοῦ Ἰουνίου ἐπὶ συνεδριάσεως τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς πρὸς τὴν Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴν ἀπὸ 17ης Ἰουνίου 1828,

Θεωρήσασα τὸ διαβατήριον τῆς Τήνου ἀπὸ 29ης Μαΐου 1828 τοῦ Μ. Χαρτουλάρη, δι' οὗ διευθύνετο εἰς Ψαρὰ μὲ φαρμελίας, καὶ τὸ τῆς Σάμου τοῦ Γεωργίου Καραβέλα, ἀπὸ 11ης Ἀπριλίου, καὶ τῆς Πάτμου ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1828,

Θεωρήσασα τὴν ἀπὸ 3ης Ἰουλίου 1828 ἀναφορὰν τοῦ Μιχαὴλ Χαρτουλάρη πρὸς τὴν Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴν, δι' ἧς λέγει ὅτι μεταφέροντες φαρμελίας εἰς Χίον, συνελήφθησαν παρὰ τοῦ πλοιάρχου Μανόλη Βούτη καὶ ἐστάλησαν εἰς Πόρον,

Θεωρήσασα δὲ καὶ τὰς μαρτυρίας τῶν ἐν Τήνῳ, ἀπὸ 9ης Ἰουνίου 1828, ἐπικυρωμένας καὶ παρὰ τῶν Δημογερόντων τῆς Τήνου, ὅτι ἐξ ἀρχῆς τῆς Ἐπαναστάσεως μετοικίσας ὁ Χαρτουλάρης εἰς Τήνον προσεφέρθη τιμίως εἰς ὅλο τὸ διάστημα καὶ ὅτι γνωρίζει αὐτὸν καλὸν πατριώτην,

Θεωρήσασα καὶ τὴν ἀπὸ 5 Ἰουλίου ἀναφορὰν τοῦ αὐτοῦ Μιχαὴλ Χαρτουλάρη, δι' ἧς ἀθωώνει τὴν πράξιν του μὲ τὴν ἀνάγκην εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκοντο οἱ Χῖοι,

Θεωρήσασα καὶ τοῦ Γεωργίου Καραβέλα τὴν ἀναφορὰν ἀπὸ 4ης Ἰουλίου 1828 πρὸς τὴν Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴν, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι πλεύσας εἰς Χίον διὰ νὰ πάρῃ ξυλικὴν ἐδικήν του συνελήφθη παρὰ τοῦ πλοιάρχου Μ. Βούτη, καὶ ἐπροστάχθη νὰ ἔλθῃ εἰς Αἴγινα νὰ λάβῃ τὰ ἔγγραφα του, ἀλλ' αὐτὸς διέτριβε καὶ ἀργοπόρει. Ἐν τῷ μεταξὺ αὐτῷ συνελήφθη πάλιν ἐπανελθὼν εἰς Χίον διὰ νὰ πάρῃ τινὰς ναύτας του, τοὺς ὁποίους εἶχεν ἀφήσει πρότερον ἐκεῖ,

Ἡ Ἐπιτροπὴ βλέπουσα ὅτι ἡ ἀπλοϊκότης αὐτῶν καὶ ἄγνοια, πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἡ συγγένεια πρὸς τοὺς μετακομιζομένους συμπατριώτας των, ἐστάθη αἰτία τῆς παρεκτροπῆς τῶν χρεῶν των, ἀπολύει αὐτοὺς καὶ τὰ πλοῖά των.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν τετάρτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Γ. Γιαννετᾶς

Ἐδουάρδος Μάσσων

Γεώργιος Ἀθανασίου

Ὁ Γραμματεὺς

Ν. Γ. Παγκαλάκης

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαραλλάκτως μὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν πρωτότυπον, ἐπικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 1970 διαταγὴν τῆς Γεν. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Γραμματεὺς

Ν. Γ. Παγκαλάκης